

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218202487
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8218202487.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: A. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/X, XXX XX C., právne zastúpeného: JUDr. Ladislav Riedl, advokát so sídlom Konštantínova 3308/6, 080 01 Prešov, proti žalovaným: 1./ Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri, s.r.o., so sídlom Bočná 10, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, 2./ MCGA legal, s.r.o., so sídlom Partizánska 2, 811 03 Bratislava, IČO: 36 715 662, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Tomáš Petko s.r.o., so sídlom Drotárska cesta 7, 811 02 Bratislava, IČO: 50 218 107, v konaní o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov zo dňa 19.03.2019, č. k. 5Csp/115/2018 - 70 jednohlasne takto

rozhodol:

Mení uznesenie vo výroku II. medzi žalobcom a žalovaným v 2/ rade tak, že nárok na náhradu trov nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol takto cit.:

„I. Konanie voči žalovanému v 2. rade z a s t a v u j e .

II. Žalovanému v 2. rade p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.“

2. V odôvodnení uviedol, že vzhľadom na to, že žalobca zbral žalobu voči žalovanému v 2. rade späť v celom rozsahu pred začatím prvého pojednávania, pričom súhlas žalovaného v 2. rade so späťvzatím žaloby v tomto štádiu konania nie je potrebný, súd prvej inštancie na základe tohto dispozitívneho úkonu žalobcu a v zmysle ustanovení § 144 ods. 1, § 145 a §146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) rozhodol o zastavení konania voči žalovanému v 2. rade. Dospel k záveru, že žalobca späťvzatím žaloby voči žalovanému v 2. rade z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania voči nemu, preto postupom § 256 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP priznal žalovanému v 2. rade voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O samotnej výške týchto trov konania bude v súlade s § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Proti tomuto uzneseniu v rozsahu výroku II. o náhrade trov konania podal odvolanie v zákonnej lehote žalobca. Podanie odvolania odôvodnil tým, že neboli splnené procesné podmienky podľa § 251 CSP pre priznanie náhrady trov konania a toto rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. V prípade žalovaného v 2. rade ide o advokátsku kanceláriu, ktorá v jednoduchej právnej veci splnomocnila na svoje zastupovanie ďalšiu advokátsku kanceláriu. Poukázal na dátum podania späťvzatia žaloby dňa 05.03.2019. Plnomocenstvo udelené advokátovi žalovaného v 2. rade je datované na 12.03.2019. Skutočnosť, že súd rozhodol o zastavení konania až dva týždne po jeho podaní, neznamená, že žalobca

má niesť ťarchu vzniknutých trov advokátskej kancelárie, ktorá sa nedokáže sama zastúpiť. V momente čiastočného späťvzatia žaloby, žalovaný v 2. rade nebol právne zastúpený a jeho úkony právnej služby neslúžili žiadnemu výsledku, preto sú neúčelné, čo odporuje definícii náhrady trov podľa § 251 CSP. Dodal, že nemožno postupovať podľa § 256 ods. 1 CSP, pretože ak strana zaviní zastavenie konania, súd prizná jeho náklady protistrane, čo jasne preukazuje, že v čase zavinenia zastavenia konania, už musia existovať vynaložené náklady protistrany. To sa v tomto prípade nestalo. Navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie v napadnutom výroku tak, že žalovanému v 2. rade trovy konania neprizná.

4. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v 2.rade. Poukázal na okolnosti prípadu, keď spolu so žalobou mu bolo zo strany súdu prvej inštancie doručené uznesenie zo dňa 01.03.2019, ktorým súd vyzval žalovaného v 2. rade, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia, teda do 14.03.2019 písomne vyjadril k žalobe. Žalovaný v 2. rade sa riadil predmetným uznesením a dňa 12.03.2019 splnomocnil Advokátsku kanceláriu Tomáš Petko s.r.o., aby ho v tejto veci zastupovala. Právny zástupca žalovaného v 2. rade po preštudovaní spisu vypracoval vyjadrenie žalovaného v 2. rade k žalobe, išlo teda o dva úkony právnej služby a to 1. prevzatie a príprava právneho zastúpenia a 2. podanie vo veci samej. K námietke žalobcu o udelení plnomocenstva žalovaným v 2. rade ďalšej advokátskej kancelárii uviedol, že ide o uplatnenie ústavného, zákonného a súdom judikovaného práva, o čom svedčí aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 17.10.2013, sp. zn. 3Mcdo/30/2012. Ďalej uviedol, že je irelevantné, kedy žalobca podal späťvzatie žaloby voči žalovanému v 2. rade. Relevantnou je skutočnosť, kedy o späťvzati rozhodol súd, keďže konanie sa nezastavuje podaním späťvzatia žaloby, ale až právoplatnosťou uznesenia o trovách konania. Súd o tejto skutočnosti rozhodol až v čase (dňa 19.03.2019), kedy už bol žalovaný v 2. rade zastúpený Advokátskou kanceláriou Tomáš Petko s.r.o. Na základe uvedených skutočností navrhol potvrdiť uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. ako vecne správne. Zároveň žiadal priznať nárok na náhradu trov odvolacieho i prvoinstančného konania.

5. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II. je potrebné zmeniť.

6. V posudzovanej veci sa podanou žalobou žalobca domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade uloženia povinnosti zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov z 12.03.2018 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade konajúcej v zastúpení žalovaným v 2. rade, na výkon zrážok zo mzdy. Žalobca vzal žalobu späť vo vzťahu k žalovanému v 2. rade s poukazom na vyslovený právny názor súdu prvej inštancie v uznesení zo dňa 20.12.2018, že žalovaný v 2. rade vykonával úkony smerujúce k uzavretiu Dohody o zrážkach zo mzdy so žalobcom podľa platnej mandátnej zmluvy a súvisiaceho plnomocenstva. Dodal, že s uvedeným právnym názorom súdu prvej inštancie sa nestotožňuje, avšak účasť žalovaného v 2.rade v spore nepovažuje za nutnú. Na základe uvedeného úkonu súd prvej inštancie napadnutým uznesením zastavil konanie vo vzťahu k žalovanému v 2. rade a v zmysle § 256 ods. 1 CSP zaviazal žalobcu na náhradu trov konania, ktoré vznikli žalovanému v 2. rade v konaní.

7. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane

8. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. Pokiaľ dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách (na strane žalobcu i žalovaného) a definitívne ju vyriešiť v rámci aplikácie právnej úpravy obsiahnutej v ust. § 256 ods. 1 CSP. Pre vyriešenie otázky náhrady trov konania je kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorá zo strán z procesného hľadiska nesie zodpovednosť za zastavenie konania, teda ktorá zo strán zastavenie konania zavinila. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalobca v konaní požadoval, resp. akého výsledku sa domáhal, a skutočnosťou, pre ktorú žalobca neskôr vzal žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Nie je pritom vylúčené, aby súd súčasne došiel i k záveru, že sú splnené predpoklady na aplikáciu ust. § 257 CSP (nepriznanie náhrady trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa).

10. Zo slovného znenia uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdości.

11. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nedefinuje, ale výklad ponecháva na súdnu prax. K dôvodom hodným osobitného zreteľa možno však zahrnúť neprimeranú tvrdošť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povaha a okolnosti sporu, zložitost' doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitost' prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobitné pomery strany sporu, či nízky príjem. (pozri Veľké komentáre, Civilný sporový poriadok, autorov Števíček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., C. H. BECK 2016, str. 942).

12. Procesne úspešný síce v spore bol žalovaný v 2. rade a preto nárok na náhradu trov konania v zmysle § 256 ods. 1 CSP vznikol jemu, avšak odvolací súd je toho názoru, že sú tu dôvody pre aplikáciu § 257 CSP.

13. Odvolací súd pri aplikovaní voľnej úvahy súdu, ktorá je v danom prípade prípustná, konštatuje, že vidí dôvod hodný osobitného zreteľa v okolnostiach, ktoré viedli žalobcu k podaniu žaloby aj voči žalovanému v 2. rade ako osoby splnomocnenej na vymáhanie pohľadávky žalovaného v 1. rade. Odvolací súd vychádza zo skutočnosti, že žalobcu oslovil práve pracovník žalovaného v 2. rade, ktorý sa po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovaným v 1. rade za ním dostavil do jeho práce a so žalobcom uzavrel Dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov. Následne žalovaný v 2. rade požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok z mzdy žalobcu. Žalobca považoval uvedené konanie žalovaného v 2. rade za prekročenie plnomocenstva, ktoré bolo udelené žalovanému v 2. rade zo strany žalovaného v 1. rade, keďže podľa jeho právneho názoru predmetné plnomocenstvo nepripúšťa uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov splnomocnencom na účet splnomocniteľa a preto je neplatné. Z uvedených dôvodov preto podal aj žalobu voči žalovanému v 2. rade. Po vyslovení právneho názoru súdom prvej inštancie v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia o nedostatku pasívnej legitímácie na strane žalovaného v 2. rade v uznesení zo dňa 20.12.2018, žalobca vzal žalobu voči žalovanému v 2. rade späť.

14. Odvolací súd je toho názoru, že nemožno považovať za bezúspešné uplatňovanie práva na súde, pokiaľ sa žalobca domáhal súdnej ochrany voči žalovanému v 2. rade, ktorý na základe žalobcom namietaného plnomocenstva bol poverený vymáhaním pohľadaviek voči dlžníkom a oslovil žalobcu za účelom uzavretia Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov. Výnimočnosť pre nepriznanie trov konania zodpovedá tak zvláštnym okolnostiam prejednávanej veci. Nepriznanie trov konania žalovanému v 2. rade nepovažuje odvolací súd za neprimeranú tvrdošť voči nemu.

15. Podľa názoru odvolacieho súdu je preto dôvodné a spravodlivé, aby každá strana si sama znášala trovy, ktoré im v tomto (zastavenom) konaní vznikli, a sú tak splnené zákonné predpoklady pre aplikáciu ust. 257 CSP a nepriznanie nároku na náhradu trov konania žiadnej zo strán.

16. Odvolací súd má za to, že na základe použitej sudcovskej úvahy v spojení s účelom práva na náhradu trov konania, nepriznanie tohto nároku, i keď je výnimočným, v tomto prípade obstojí, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a rozhodnutie prvoinštančného súdu vo výroku II. podľa § 388 CSP zmenil a procesne úspešnému žalovanému 2. rade nárok na náhradu trov celého konania nepriznal.

17. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).
Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).